

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 2 năm 2011

Số 16

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tình Thầy Tận Độ
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé đã được bình an tới Tây Đức, Bé cảm thấy có gì đặc biệt không ?
- 2) Tu không thành trách móc Trời Phật và hoàn cảnh tại sao ?
- 3) Cuộc sống vui hòa bình giữa bạn đạo và Bé sẽ có những hiện tượng lạ trong tâm tư của mọi người hay không ?
- 4) Mọi người đều được bắt tay Bé, Bé cảm thấy vui và bất ngờ không ?
- 5) Ở trên đời này, nhiều loại người khác nhau sao Bé có thể hòa với mọi người được ?
- 6) Bé đi xem lâu đài cổ kính xây cất thế kỷ 13, Bé có cảm giác thế nào về việc lưu niệm này ?
- 7) Cuộc chia tay có gì vui không ?
- 8) Năm nay có hai Đại Hội tại sao ?
- 9) Như vậy Bé có cảm thấy mệt không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 02 tháng 06 năm 1992 1) Hỏi : Bé đã được bình an tới Tây Đức, Bé cảm thấy có gì đặc biệt không ? Đáp : Thưa, Bé thấy thời tiết rất tốt thay vì sự báo cáo của ti-vi¹ thì nơi này bị mưa lớn, ngược lại những gì đã báo cáo. Bạn đạo cũng cho hay cách đây một tiếng đồng hồ thì mưa gió tầm tã, nhưng bây giờ lại khác hẳn, mọi người đều vui vẻ ra về, Bé được một giấc ngủ yên và thiên tốt. Kệ : Nơi nào cũng sống ý Trời độ Tương ngộ đồng hành chuyển thức vô Hợp cảnh chung vui thành ý đạo Trí tâm học hỏi pháp phân đồ.	Ngày 02 tháng 06 năm 1992 2) Hỏi : Tu không thành trách móc Trời Phật và hoàn cảnh tại sao ? Đáp : Thưa, tu không thành còn trách móc Trời Phật và hoàn cảnh thì trí tâm càng ngày càng lu mờ, càng ngày càng xa Trời Phật, tự giam hãm mình trong chiều hướng sân si bất chánh, không sao tránh khỏi cảnh địa ngục ở tương lai. Không chịu nhìn lại hành động của chính mình mà sửa tu, ngược lại bị hạ từng công tác, tranh chấp vô lý, sa vào lửa thiêu thân mà không hay, bày mưu lập kế, chẳng đi đến đâu ! Càng ngày càng khổ thêm, cuối cùng phải tự bước vào địa ngục mà tự ăn năn sám hối, nhiên hậu mới được phục hồi một phần nào ở tương lai, tiếp tục trên hành trình tự tu tự tiến gian nan, để xây dựng đũng chí mà tiến hóa tu thân. Kệ : Từ bi căn bản tự mình có Tự sửa tiền thân đỡ khỏi mò Thanh tịnh tràn đầy duyên tự thức Minh tâm kiến tánh khỏi trễ đồ.
Ngày 03 tháng 06 năm 1992 3) Hỏi : Cuộc sống vui hòa bình giữa bạn đạo và Bé sẽ có những hiện tượng lạ trong tâm tư của mọi người hay không ? Đáp : Thưa, cuộc chung sống hòa bình chung vui của các bạn đạo Tây Đức đã tổ chức, do sự phát tâm hình thành bởi mọi người, đều là sự cao quý vô giá của tâm linh. Sự khai triển mừng vui của mọi người sẽ có, việc tái hội không ngờ, nhưng nó sẽ có và hình thành cơ hội hướng về tâm linh thay vì bám vào sự đấu tranh cho vật chất có thể làm mất vị trí của tâm linh. Kệ : Thương yêu xét rõ hành trình tiến Bỏ cuộc đấu tranh giải nổi phiền Sum họp chung hành tâm đạt đạo Giải thông đời đạo sống càng yên.	Ngày 04 tháng 06 năm 1992 4) Hỏi : Mọi người đều được bắt tay Bé, Bé cảm thấy vui và bất ngờ không ? Đáp : Thưa, Bé rất lấy làm vui sướng được tái ngộ các bạn quý yêu của Bé đã từng ôm ấp lời hay ý đẹp của Bé trong lòng. Nay lại tái ngộ và được phân giải mọi khía cạnh cần thiết trong cuộc sống chung này. Cuộc chung sống thành hình ở ngày hôm nay, cũng do sự phát tâm tu tiến của mọi người. Ý thức được cuộc sống vui với Trời Phật, qua thời gian thực hành công phu hằng đêm, kiên trì hướng về thanh tịnh thì sẽ có ngày quang vinh của tâm hồn. Kệ : Giải mê phá chấp ý sanh tồn Phá vỡ trần gian rõ trí hồn Hi xả từ bi nêu nhẫn lực Vô cùng thanh nhẹ tự mình ôn.

¹ Ti-vi: máy thu sóng vô tuyến truyền hình.

Ngày 05 tháng 06 năm 1992 5) Hỏi : Ở trên đời này, nhiều loại người khác nhau sao Bé có thể hòa với mọi người được ? Đáp : Thưa, nhờ Bé ngày đêm lo tu luyện hơn là tranh cãi, cho nên Bé có cơ hội am hiểu mọi việc. Cho nên Bé mới có thể sống với bất cứ hoàn cảnh nào, nguyên lý của nó cũng là một mà thôi. Nguồn gốc từ thanh tịnh hóa sanh ra sự động loạn mà thôi. Bé tu từ động loạn trở về thanh tịnh thì rất rõ mọi việc sanh trụ hoại diệt của chính nó. Mọi sự kích động và phản động đương nhiên phải có, cuối cùng của nó cũng do tâm con người mà ra. Kệ : Nhơn sinh thể đạo trí thân nhà Ăn ở thực hành vẫn thiết tha Động loạn mưu sinh tình giao cảm Thưa hành chơn pháp tự mình qua.	Ngày 06 tháng 06 năm 1992 6) Hỏi : Bé đi xem lâu đài cổ kính xây cất thế kỷ 13, Bé có cảm giác thế nào về việc lưu niệm này ? Đáp : Thưa, đồng bạn đạo cùng tham gia tìm hiểu lâu đài cổ kính, mục đích tìm hiểu khả năng của nhơn lực xa xưa có khác hơn con người tái hội trên mặt đất này không? Xét thấy cổ kim ý lực cũng như nhau, đôi bên cũng muốn tạo thành một cơ đồ tốt đẹp, tùy theo thời điểm sống còn mà thành tựu, thời nào cũng là thời vàng son tự vệ. Ngược lại, người tu cảm thấy rất rõ rệt sự tiến hóa của tâm linh không ngừng nghỉ, từ sự thô thiển tiến tới sự tinh vi đóng góp cho chung, lúc nào cũng tồn tại, chứng minh qua vật chất, còn tâm linh thì vô cùng, biến thể của nó từ dạng này tiến tới dạng nọ, đổi thay thay đổi cái vỏ bề ngoài mà thôi. Kệ : Thú người chung sống hướng tâm linh Tái hội nguyên căn rõ hành trình Xoay chuyển luân hồi tâm hiểu đạo Vô cùng tiến hóa lại càng minh.
Ngày 07 tháng 06 năm 1992 7) Hỏi : Cuộc chia tay có gì vui không ? Đáp : Thưa, cuộc chia tay có phần văn nghệ đóng góp cộng với tình thâm huynh đệ triu mến vui chơi, trong giây phút cảm hứng vui chung. Chỉ có tâm đạo thì mới có cơ hội phát tâm và sống chung hòa bình. Mọi người đều vui và nhẹ nhàng, tâm hướng thượng thông cảm thông cảm, khai thông khai thông, khác hẳn với tình đời đen bạc nghi nan tạo động. Kệ : Vui chung thích hợp ý Trời chuyển Cảm động thương yêu khắp các miền Tâm đạo tràn đầy tâm tự thức Càn khôn quy một chẳng buồn phiền.	Ngày 08 tháng 06 năm 1992 8) Hỏi : Năm nay có hai Đại Hội tại sao ? Đáp : Thưa, năm nay có hai Đại Hội là chứng minh có nhiều người tu, Bề Trên sẽ chứng giám cho tâm thành của mọi người, trong chu trình thực thi tình thương và đạo đức.
Ngày 08 tháng 06 năm 1992 9) Hỏi : Như vậy Bé có cảm thấy mệt không ? Đáp : Thưa, người chơn tu không bao giờ cảm thấy mệt, nhưng ngược lại có cơ hội tái hội tâm linh ở cõi ta bà này, trong thâm tình đồng đạo, thực hành đến đích hơn. Kệ : Cơ hội chung vui xét hành trình Tâm giao tươi đẹp trí càng minh Thực hành chơn pháp tình giao cảm Có không không có lại càng minh.	

Vận Chuyển Cơ Hình (tiếp theo)

...

Cho nên, chúng ta tu càng ngày phải càng mở, càng tiến, chớ không có tu mà giao động về ngoại cảnh nữa. Phải rõ hành động của chúng ta và hiểu sự sai lầm của chúng ta, mới là chánh pháp. Còn nếu mà chúng ta không hiểu sự sai lầm chúng ta thì làm sao chúng ta biết được cái chánh pháp. Bởi vì, cái chuyện của chúng ta hào quang sẵn có bên trên, căn cơ bên trên có mà chúng ta không tiến lên để hiểu cái nguyên năng của chúng ta để an tọa và hưởng đời đời ở bên trên. Vậy chúng ta cứ theo dõi người này, người kia, người nọ rồi chúng ta đạt được cái gì? Chúng ta hiểu được rồi chúng ta đạt được cái gì. Cho nên, chúng ta phải trở về với chúng ta để hiểu cái nguyên năng và hòa nhập với đại hồn thì thấy lúc đó chúng ta mới ổn định được. Cho nên, các bạn tất cả đều có cái cơ hình thể gian, có sự vận động tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ô, dục. Đó là sự dôn dục và bất minh thôi.

Bây giờ, bạn tu, bạn mở mang nó ra thì bạn thấy rõ rồi cái gì nó cũng quy nguyên về cái đó. Tham là gì? Sân là gì? Si là gì? Tất cả bề trái bề mặt nó chúng ta hiểu rồi, nó là nằm trong chơn lý. Lúc đó, chúng ta mới an tâm tu tịnh và chúng ta hiểu rõ nguyên năng huyền cơ của tạo hóa và chính ta phải thường xuyên cố gắng đi. Mọi thứ, mọi lúc, mọi việc đều dẫn tiến chúng ta hết, mà chúng ta không chịu đi thành ra chúng ta ở lại đó thôi. Mà hỏi đi đâu bây giờ? Đi trở về thanh tịnh mới thấy đi. Còn các bạn đi về động loạn, các bạn đâu có thấy đi. Bây giờ, các bạn sân buồn bức một người nào đó, các bạn đâu có thể đi. Đó, các bạn giải chưa nổi cái nội tâm mà làm sao bạn đi. Giải được cho nó thanh tịnh rồi, các bạn mới thấy cái mức đi cao thấp do bạn quyết định và bạn thấy rõ ràng.

Đó, cho nên chúng ta, mọi người đã có cái cơ hội tự hành để giải và tiến. Đó thì mình phải tự làm sao để tiến cho nó đứng đắn, chớ không nên cố chấp bất cứ một cái gì của ngoại cảnh, không cố chấp một cái gì tư kỷ của ai hết rồi làm cho mình bận rộn thêm.

Cho nên, nhiều người ở trong gia đình tu hay chấp người này, người kia, người nọ, mà chính sai lầm của mình mà mình không chịu sửa. Cái ác trước của

mình mình không chịu giải, đó rồi mình gây sự khổ cực cho mình không, làm cho mình buồn tủi sân hận, đó là sự tối tăm mình gieo cho mình. Mà mình hóa giải được sự đó rồi, mình thấy cái gì cũng hư không. Chúng ta nằm trong hư không chúng ta mới ảnh hưởng được mọi giới, mọi tầng ở bên trong của chúng ta. Và về tư tưởng của chúng ta cố chấp làm sao chúng ta đạt được cái sự thanh thản thanh nhẹ ở bên trên.

Cho nên, nhiều người tu ở trên núi này kia, này kia nọ, rồi cuộc rồi họ ở trong cô lập một chỗ. Nếu mà họ cố chấp trong rừng ma quỷ đồ này kia, kia nọ, họ đâu có thiện được, họ đâu có hiểu được cái chơn lý. Nhưng mà họ thấy họ bây giờ hết rồi, hết bề thế rồi, tôi phải hòa đồng với tất cả và tôi hiểu với tất cả thì tự nhiên tôi thấy tôi hư không như tất cả thì tôi mới an tọa trong rừng rú mà tôi có thể tu thiện được năm này tới tháng kia, cô độc một thân. Tại sao họ không buồn tủi? Bởi vì họ hòa đồng với tất cả, họ đâu có buồn tủi. Mà chúng ta ở trong gia đình chúng ta có bạn đạo dẫu dặt dầy rồi dựa người này, rồi ngã qua người kia, rồi giận người nọ, rồi làm cho mình tối tăm càng tối tăm, mất sự tự nhiên là động. Mà chúng ta đạt được hòa đồng với sự tự nhiên là chúng ta đi tới tịnh. Nói nó rất dễ mà hành nó khó.

Cho nên, các bạn nhiều khi bị bức tức, bị buồn tủi, bị đủ thứ hết trời. Đó là các bạn nhớ kỹ rằng đó là tối tăm. Và chúng ta nhờ cái gì để giải? chúng ta phải siêng năng làm pháp luân để giải. Hỏi chớ pháp luân làm sao giải được? Bạn hít một hơi tự nhiên là không giải được, nhưng mà bạn làm nhiều lần, bạn cố gắng cương quyết giam mình một chỗ làm thử coi thì nó phải giải hết, bắt buộc nó phải giải. Nhiều người làm thấy tức quá làm không được, cứ việc làm bỏ ăn bỏ uống cũng làm, làm cho nó giải xong cái sự việc đó, rồi tôi mới tới cho nó ăn uống để cho nó biết, cho nó thức giác. Bởi vì, mình phân ra hai giới phần hồn và cơ thể hai cái khác nhau. Phần hồn là phần sáng suốt. Cơ thể là cái sự phàm tục, nó đề nghị những chuyện buồn tủi bức nhọc ở trong mình phát hiện ra những chuyện tối tăm không. Mà bây giờ mình lấy sự thanh thản để giải nó, giải thét, giải thét, nó êm, nhưng mà mới có

giải một hai lần làm sao được. Chúng ta sai lầm từ bao nhiêu năm mà mới làm có một chút nói tôi làm không được, thấy nó cũng động hoài, cái đó mới có một chút thôi. Bạn thấy một ly nước trà đậm mà bạn đổ một ly nước trong làm sao nó trong được, phải nhiều ly nó mới trong, như tôi đã thường nói.

Cho nên, cái pháp luân thường chuyển của chúng ta cũng vậy, chúng ta sống ở thế gian nhờ hơi thở. Mà chúng ta sống ở thiên đàng là thanh điển bên trên. Đó, bây giờ các bạn dời từ hơi thở trần tục thế gian này tiến tới thanh điển bên trên. Các bạn thấy rõ hồi trước các bạn làm pháp luân thì phải hít ề ạch. Sau này nó nhẹ rồi cái ý bạn làm pháp luân thì thấy nó chạy đều trong cơ thể mà chạy vô đây rún đây ngực rồi tung lên bộ đầu, không phải hít như hồi xưa nữa là các bạn thấy đó là ánh sáng. Đó là thanh điển thì phần hồn được hưởng cái thanh điển là hưởng được cái sữa Mẹ của Trời Đất rồi, thì thấy nó sung sướng biết bao nhiêu, thấy nó an nhàn vui tươi. Chính nó đã xây dựng và tự lực cánh sinh đã đạt tới sự hạnh phúc rõ rệt, hòa đồng với Trời Đất trong tình thương và đạo đức của Trời Đất đã ban bố cho nó, không giờ nào ngưng, ở trong tế bào, trong con tim, trong giòng máu của nó đều có thanh điển của Ngọc Hoàng chuyển hóa cho nó.

À! Cái thanh điển đó không có ai tính toán mà chính nó đã tính toán sai lạc rồi nó đem nó chà đạp luồng điển đó từ cái thanh biến tới trược, từ cái trược càng trược thêm, chỉ bao nhiêu đó. Cho nên, nó sân hận buồn tủi là ở chỗ đó.

Bây giờ, chúng ta tu thanh thân, đàn bà thì có cái gương lành của Quan Âm, Đức Mẹ rất rõ ràng. Tại

sao Người đứng đâu ai cũng kính mến? Là nhờ cái thanh của Người mà thôi. Ngài vị tha, sửa mình để vị tha vì tất cả thương yêu tất cả. Rồi một vị Phật, một vị Chúa người ta thấy, người ta cũng cảm mến là sao? Là cũng vậy đó thôi, ôm cái thanh, giữ cái thanh và thanh lọc cái thanh để tiến hóa cho mọi giới mọi nơi được cảm động. Thì những người hung hăng, giết chóc người chúng ta thấy một cái hình nộm mà nó vẽ ra một người ác, chúng ta thấy cũng ngán rồi, không có muốn gặp nó. Đó thì có sự so sánh của con mắt phàm, mắt thịt của các bạn, các bạn có thể so sánh. Còn tâm tư của các bạn còn dò xét nhiều cái cao siêu hơn nữa. Lời nói thế gian không có lược thuật ra được, cái đó là do tâm tư các bạn tu hành, bạn thấy rõ hơn. Bạn tiến tới vô nam vô nữ rồi, bạn thấy bạn sung sướng vĩnh cửu, phần hồn của bạn không có dính líu trần tục nữa, lúc đó bạn thấy hạnh phúc rõ ràng. Bạn thấy căn nhà của bạn là căn khôn vũ trụ chứ không phải căn nhà eo hẹp đâu. Tình thương của nhơn loại, tình thương của đại gia đình, sự nghiệp đất nước chúng ta mọi người đều như vậy hết. Thế gian đâu có chiến tranh, chỉ có lo đun đốc để sửa chữa, xây dựng tình thương và đạo đức thì cái xã hội nước chúng ta sẽ tốt đẹp và văn minh. Con người chúng ta, người nào cũng cởi mở và tiến giải để dãi trong tình thương xây dựng, làm trong sự thật, hành trong sự thật, tất cả đều cởi mở, không có bị kẹt nữa.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 18/12/1977)

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp xin thông báo các tin tức về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 tại Siem Reap như sau:

1. Chiếu khán (Visa):

- Bạn đạo ngoại quốc dự định về thăm thân nhân tại Việt Nam trước khi qua dự Đại Hội thì nhớ xin hai chiếu khán:

a) Chiếu khán vào Việt Nam: **Chiếu khán ra vào Việt Nam nhiều lần (Multiple Entry)**. Nếu chỉ xin một lần thì khi trở về lại Việt Nam sau Đại Hội bạn đạo sẽ bị đóng thêm tiền chiếu khán mới và sẽ mắc hơn lúc xin khi mua vé máy bay.

b) Chiếu khán vào Cambodia: Bạn đạo vào Cambodia có thể xin chiếu khán trực tiếp tại phi trường Siem Reap hoặc qua đường bộ tại biên giới Mộc Bài – Bavet. Chiếu khán có hiệu lực trong vòng 30 ngày kể từ ngày cấp, không phải là ngày vào Cambodia. Nếu ở quá thời hạn 30 ngày thì sẽ phải trả thêm 25 \$US cho thêm 30 ngày nữa. Quý bạn cần phải có các giấy tờ sau:

- 1 bản photocopy của sổ thông hành (passport)
- 1 tấm hình (3 x 4 cm) hoặc (2” x 2”).
- 20 \$US tiền mặt cho lệ phí chiếu khán (trả thẳng cho nhân viên di trú cấp chiếu khán)

c) Bạn đạo ngoại quốc qua dự Đại Hội tại Siem Reap không về Việt Nam thì chỉ cần xin chiếu khán ở mục b) nêu trên tại phi trường.

d) Bạn đạo Việt Nam vào Cambodia cần có sổ thông hành/hộ chiếu nhưng không cần phải xin chiếu khán.

2. Quý bạn đạo dự định tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011, xin vui lòng ghi danh sớm với chúng tôi để được ưu tiên giữ phòng Deluxe.

3. Phiếu Ghi Danh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 được kèm theo đây hoặc lấy xuống từ website: www.voviphatphap.org

4. Vé máy bay: Văn phòng du lịch Four Seasons Travel and Tours (FST&T), đại diện cho BTC về việc đặt phòng trên du thuyền hoặc khách sạn trong hai năm vừa qua, nay có nhã ý muốn giúp quý bạn đạo tại **Hoa Kỳ** tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 tại Siem Reap mua được vé máy bay với giá rẻ hơn ngoài thị trường. Bạn đạo đã và sắp ghi danh tham dự Đại Hội xin liên lạc thẳng với văn phòng FST&T để hỏi rõ thêm chi tiết cho trường hợp của mình cũng như các chi tiết về chuyến đi như ghé VN, xin chiếu khán (visa)... Văn phòng FST&T cũng cho biết thêm là bạn đạo cũng có thể tham khảo giá cả với các văn phòng du lịch khác trước khi quyết định mua vé qua FST&T.

Việc quyết định mua vé máy bay là giữa bạn đạo và FST&T sẽ không thuộc trách nhiệm của BTC.

Địa chỉ của văn phòng FST&T như sau:

Four Seasons Travel & Tours

1146 E. Sunflower Circle, Orange, CA 92866

Tel: 714-771-1288

Fax: 714-771-1398

Email: fourseasonstravel@yahoo.com

Văn phòng mở cửa từ 10 am đến 6 pm (giờ California).

Khi gọi điện thoại thì xin gặp **anh Minh hoặc chị Kim Khánh** để mua vé đi “**Đại Hội Vô Vi Siem Reap**”. Nếu ngoài giờ làm việc, quý bạn có thể nhắn vào máy, để lại số điện thoại và họ sẽ gọi lại.

5. Xin quý bạn giúp chuyển email hoặc thông báo các thông tin này đến các bạn đạo vùng mình.

Chân thành cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư,

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
voviduhanhdaophap@gmail.com

KINH VÔ TỰ

Đa số chúng ta thường nghĩ rằng khi thần kinh khối óc khai thông, kinh vô tự từ trong óc phát ra.

Người tu vô vi khai sáng được khối óc, sóng óc não giao cảm với nguồn sáng suốt của vũ trụ, khi cần biết điều gì, hướng tâm về trung tâm bộ đầu, tự đặt câu hỏi, phút chốc có câu trả lời trong óc, đó là tâm tâm tương ứng, không phải kinh vô tự.

Vậy kinh vô tự là gì?

Kinh vô tự là không âm thanh, vô ngôn, mà đánh thức được chân tâm, ngộ được chân lý!

Xin diễn hình bằng câu chuyện sau đây: Thái Tử Tất Đạt Đa, sau nhiều năm sống sung sướng trong cung điện, quen thấy những cảnh tươi đẹp, phồn hoa. Một hôm ngài ra khỏi cung điện, chứng kiến cảnh già bệnh, chết, Ngài bị chấn động và thức tâm về quy luật: SANH LÃO BỆNH TỬ đều là khổ! Rồi Ngài thấy đáng điều thanh thoát của một người tu. Thế là Ngài quyết định rời bỏ vợ đẹp con xinh, cung vàng điện ngọc, để đi tìm con đường diệt khổ!

Đây là vô tự chân kinh. Vì không có vị sư thầy hay kinh sách nào làm Ngài thức tâm, mà chỉ có cảnh đời tác động vào tâm thức Thái Tử mà thôi.

Như vậy có thể kết luận : kinh vô tự, là cảnh đời hoàn cảnh nghịch cảnh, tác động đánh thức chân tâm, giúp con người hiểu được lý vô thường, mà nỗ lực tu tiến, xa rời thú vui trần tục, trở về cội nguồn giải thoát.

Khi người tu đạt đến trình độ tiến hoá cao (mở lục tâm thông) nhìn vạn sự vạn vật (vô tự) liền ứng khẩu thuyết giảng thành kinh hữu tự.

Ví dụ: Thiền sư Lương Sĩ Hằng khi thuyết giảng trước cử tọa, ông nhìn và quán thông hoàn cảnh, tâm trạng của từng người (vô tự) rồi thuyết giảng phá mê phá chấp cho từng người, thành kinh có lời.

Đôi khi nhìn cuộc sống của muôn loài vạn vật trên mặt đất (dù chỉ là một bông hoa hay côn trùng) thiền sư vẫn diễn tả thành lời dẫn tiến tâm linh.

Đọc Chơn kinh, Nguyên Lý Tân Độ, và những bài giảng tại đại hội và các khoá sống chung, chúng ta thấy ông đều dựa vào nguyên lý trên đây mà thuyết giảng.

Ngày 09 tháng 01 năm 2011

CHÁNH TRUNG

CÓ PHƯỚC

Ồ đời người ta cho là có phước khi có công danh, sự nghiệp, tiền bạc, tình cảm đầy đủ, nhưng thật ra thì không phải vậy !

Hãy đợi lúc tuổi già xế bóng nếu như :

- * Không bị bệnh tật phải mổ xẻ cơ thể.
- * Có cuộc sống kinh tế ổn định, không phải vất vả thân già sinh nhai kiếm sống.
- * Ăn uống cơ tạng bình thường không phải theo chế độ kiêng cử của Bác sĩ.
- * **Lúc sắp sửa lâm chung không bị hành xác.**

LÀ CÓ PHƯỚC.

Người tu không tha thiết với loại có phước này vì nó là sợi dây trói buộc gót chân phải tập tễnh đi trên con đường duyên nghiệp luân hồi ở tương lai, chỉ xem cuộc đời là tạm, sống để thức tâm chớ không để hưởng thụ.

Còn mình là hành giả của Thiền Môn phải kiên trì niệm Phật không xao lãng, không để **tạp niệm vướng hay khổ xen vào**, luồng điện thường xuyên kết nối với Trung Tâm Sinh Lực Càn Khôn Vũ Trụ. Nếu được như thế là có cơ hội giải thoát cho phần hồn, **đó mới thật là có phước.**

*Dòng đời lặng lẽ mãi trôi xa
Duyên phước có không cũng khổ mà
Ngoảnh lại nhìn xem đầu đã bạc
Luân hồi một kiếp chỉ mình ta.*

TG: TSP

TÌNH THẦY TẬN ĐỘ

BA VÁN BÀI ROULETTE

Tác giả: Khương bửu Võ

Vào khoảng năm 1984 thì tôi và một người bạn được Đức Thầy “dạy kèm” ba ngày trong một ngôi nhà trên núi Arrowhead. Ban chấp hành hội ái hữu Vô Vi Hoa Kỳ đã mượn một ngôi nhà bên bờ hồ trên núi cho Đức Thầy nghỉ ngơi sau khi nhổ hơn 10 cái răng cuối cùng và làm hai hàm răng giả.

Một ngày sau khi nhổ răng, khách viếng thăm chỉ có hai người: Nhã, một bạn đạo hàng xóm ở Los Angeles, và tôi. Chúng tôi không biết Đức Thầy nhổ răng nên mới dám đến thăm. Ban phục vụ cho Đức Thầy có tài xế N T Du, đầu bếp N V Châu từ Houston, y sĩ riêng Hà tu Hiền (lúc đó chưa học châm cứu), và anh V T Sơn lo tìm mua đất xây thiền viện Vĩ Kiên. Cộng thêm hai chúng tôi là **6 chàng độc thân.**

I. NỬA TRÁI ĐU ĐỦ

Bữa ăn trưa, đầu bếp chỉ cho ăn mì gói chay. Nước súp thì ngon, nhưng **thức ăn hơi ít.** Buổi trưa, khi các bạn đang nghỉ thì **tôi vào mở cửa tủ lạnh**, đang nhìn nửa trái đu đủ bé tí tẹo của Đức Thầy, chưa dám có ý đồ gì, thì chợt cảm thấy có gì sau lưng. Quay lưng lại thì thấy **Đức Thầy đang đứng nhìn mình**, ý cười, nhưng miệng không cười. Thấy tôi quay lại, Đức Thầy vội vã bỏ đi. Sau bài học này, về nhà mỗi khi đến mở tủ lạnh thì tôi nhớ đến Đức Thầy nên dứt khoát với các loại tráng miệng.

II. BÀI THƠ DẠY ĐẠO

Anh bạn của tôi xin Đức Thầy làm cho mẹ của anh còn ở bên Việt-Nam một bài thơ dạy đạo. Anh nói tên bà mẹ, Đức Thầy lấy viết ra viết một mạch và đưa bài thơ cho anh. Tôi lưỡng lự rồi cũng xin Đức Thầy làm cho chị của tôi một bài thơ. Đức Thầy hỏi là chị của tôi có thiên hay không mà xin? Tôi nói là không rõ, nhưng chắc là có thiên (trong bụng tôi nghĩ là chắc chị *không có thiên*!). Thầy hỏi tên gì. Tôi nói tên bà chị, Đức Thầy vội la lớn tiếng:

- “Không thấy gì cả... Nhã, con vô trong phòng lấy cho Thầy cái kiếng!”

Đức Thầy vừa viết bài thơ cho anh bạn của tôi đâu cần đeo kính gì!

Đức Thầy đeo kính vào và viết cho chị của tôi một bài thơ. Đưa bài thơ cho tôi, Đức Thầy nói:

- “Đọc lại coi có lỗi chánh tả thì sửa!”

Vừa đọc câu đầu tiên là tôi định sửa. Nhưng lại thôi, vì sẽ sửa ý của bài thơ. Đọc hết bài thơ, tôi không thấy sai một lỗi nào. Khi phụ trách kinh sách cho hội ái hữu Vô Vi Hoa Kỳ, tôi vẫn thường than phiền với bạn đạo là Đức Thầy đọc sai chánh tả. Chắc là Đức Thầy nghe được tư tưởng của tôi! Ý nghĩa bài học: **Lỗi chánh tả trong các bài giảng của Đức Thầy là cố ý.**

III. BA VÁN BÀI ROULETTE

1. Đức Thầy sau đó nhờ một bạn đạo khác đem bộ Roulette ra để trên bàn: một tờ giấy có các con số và các đồng tiền giả bằng nhựa. Tôi nghĩ chuyện cờ bạc này là để cho Đức Thầy giải nghiệp tâm cho các người còn tham chó tôi đâu có tham! Nhưng Đức Thầy lại gọi anh bạn của tôi và tôi đến chơi.

Chúng tôi luân phiên đổ hột lúc lắc có 6 mặt để đặt chắn lẻ, Đức Thầy đặt tiền. Đức Thầy dùng 2.000 tiền vốn (bằng plastic) để chơi, khi ăn khi thua. Trong đầu tôi tự nhiên có ý nghĩ là nên niệm Phật. Tôi vừa đổ hột lúc lắc vừa niệm Phật trong đầu. Khi tôi niệm Phật thì Đức Thầy ăn. Tôi quên niệm Phật thì Đức Thầy thua. *Đến khi tôi niệm Phật đều đặn thì Đức Thầy ăn hết tiền của hai chúng tôi.*

2. Hôm sau, khi đến ngồi bên Đức Thầy, nhìn Thầy móm sọm, trông già yếu rất tội nghiệp, tôi cảm thấy rất đau lòng. Đức Thầy lập tức đứng dậy đi vào trong nhà tắm lấy hàm răng giả gắn vào. Tôi đi theo vì sợ Đức Thầy té ngã. Thấy Thầy gắn hàm răng trong lúc nướu răng còn chút máu, tôi nhìn coi Thầy có nhăn mặt hay không? Đức Thầy không nhăn mặt. Có hàm răng giả, Đức Thầy trông trẻ ra như mọi ngày.

Hai chúng tôi lại đổ hột lúc lắc cho Đức Thầy đặt. Hôm nay tôi đã niệm Phật đều, nhưng Đức Thầy vẫn khi ăn khi thua, có lúc thua gần hết tiền vốn. Trong tâm tôi bật lên ý nghĩ: *khi tu hành phải biết linh động như ván bài này, không nên cứng ngắt mà có lúc phải bỏ tu.* Sau đó thì Đức Thầy ăn hết tiền.

3. Buổi sáng ngày cuối cùng, sau khi đi dạo quanh nhà với Đức Thầy xong thì Thầy gọi một bạn khác đến đổ hột lúc lắc. Đức Thầy cũng đặt tiền, dùng 2.000 vốn. Hai chúng tôi đứng xem. Đức Thầy liên tục đặt chắn lẻ và thua liên tục, hết sạch tiền. Ván bài buổi sáng này chỉ kéo dài hơn 7 phút so với các ván bài buổi chiều hai hôm trước gần một giờ, nhất là hôm đầu tiên. Khi thua hết tiền, Đức Thầy nói:

- “Nếu đặt khác đi một chút thì ăn biết bao nhiêu!”

Trong tâm tôi liền nghĩ: *ván bài này dạy về việc chọn hướng tu học, nếu tôi đi sai đường thì kiếp này coi như bỏ đi.*

Một lát sau thì hai nhóm bạn đạo từ San Jose và Sacramento đến gần 20 người. Đức Thầy không có thì giờ để dạy đạo riêng cho từng người được nữa. Riêng tôi, ba ván bài Roulette này đã cho tôi những ý niệm quan trọng nhất trong việc tu học để làm hành trang trong suốt cuộc đời này: **thanh tịnh, linh động, và không bỏ tu.**

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 2 tháng 7 năm 1972

Hồng trần thế cảnh bao vây mạng
Hồn vía chuyển luân tiến mọi đàng
Sanh diệt luân hồi thân tự tiến
Khắc sanh sanh khắc hợp chung bàn

Thế sanh nhiều cảnh nhiều màn
Nhiều dây liên lạc nhiều đàng cần gây
Chuyển theo quy chế tứ thầy
Người khôn hiệp đại ngày ngày dạy nhau
Chặt cây đúc kết ghe tàu
Giết nhau cũng nói hợp màu thương yêu
Tạo ra lý luận đủ điều
Cao siêu chẳng có, có nhiều dở hay
Tâm người âm ức biểu bày
Tình thương giả tạm ngày ngày tạm qua
Tuy rằng chung sống một nhà
Tâm ta tâm họ khó hòa lẫn nhau
Bên trong bí ẩn nhiệm màu
Căn nào quả nẩy đối đầu chuyển xoay
Vinh quang chờ đợi đến ngày
Đổi thay thay đổi chuyển xoay theo chiều
Tình thương Trời Phật rất nhiều
Giúp người lâm nạn giác điều dở hay
Tu hành pháp lý biểu bày
Kiên tâm tự tiến ngày ngày yên vui
Vạn năng đều có hương mùi
Tự do thắng tiến tự trui lấy lòng
Diễn thông sáng suốt để phòng
Ngoại xâm chẳng có chỉ tòng theo ta
Phật Tiên chung hợp vui hòa
Hồn người thấu đạt mới là chơn tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên